

Պարույր Սևակ

Բանաստեղծի կյանքը

Արարատի պես -

Ոտքերը՝ հովտի ջերմությամբ վառած,

Կատարը՝ սառած:

Տիեզերական հրթիռի նման -

Բոցը՝ դեպի ետ,

Գլուխը՝ առաջ:

Շրթերի վրա՝ համրածայն բառեր,

Իսկ սրտում՝ դղիրդ,

Իսկ հոգում՝ շառաչ...

.....

Թո՛ղ նրա կյանքը մինչև իսկ լինի

Մի շուտասելուկ և կամ հանելուկ,

Միայն թե դառնան խոսքերն էլ... առած...

16.III.1959թ.

Մոսկվա